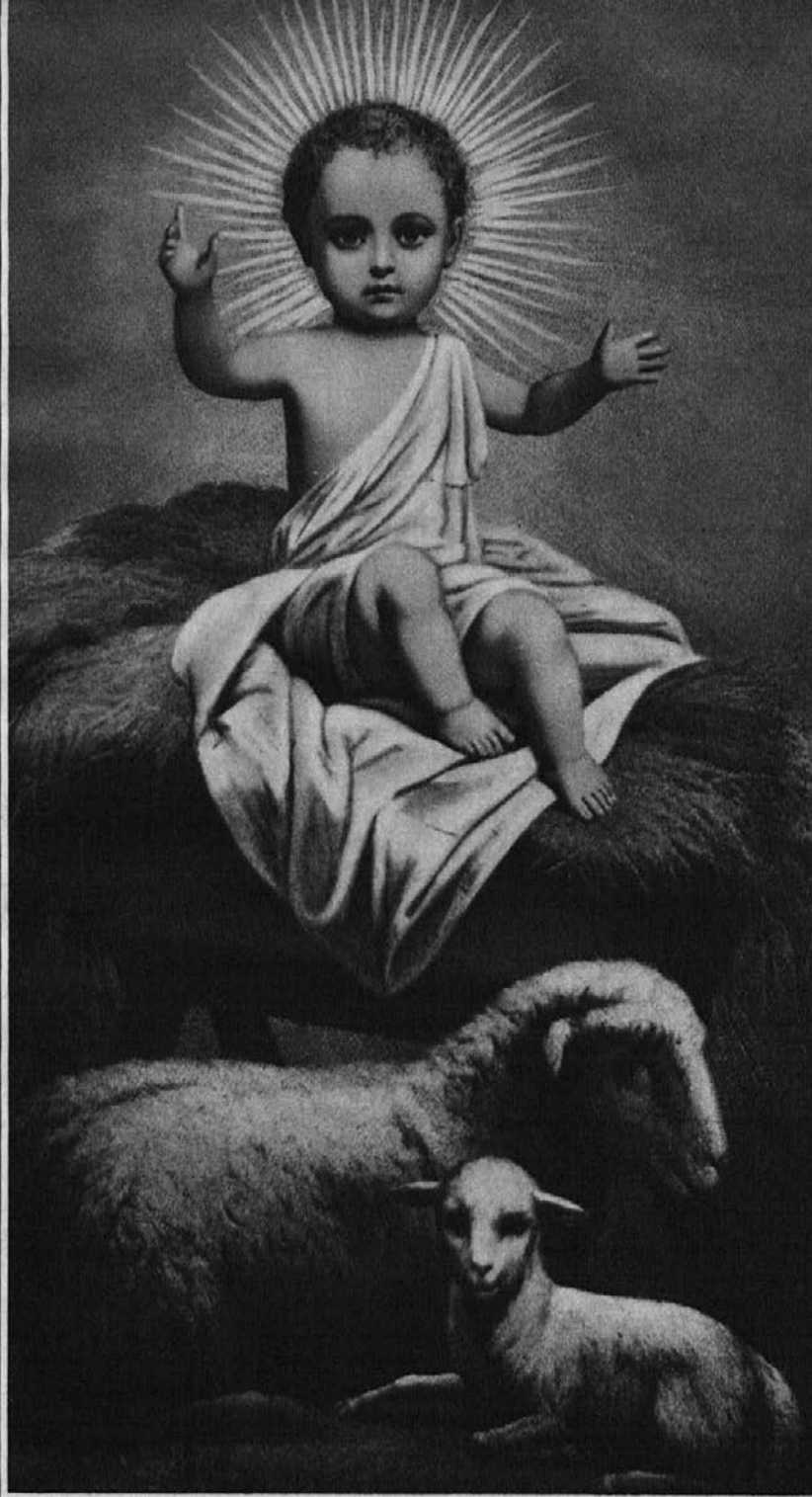

oštnina
plačana v
otovini

OD
M
E
V
IZ
A
F
R
I
K
E

DECEMBER 1938

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike stane letno 10 Din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: **Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.** (Ček. št. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. št. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Božje Dete Jezušček, ki je prišel na svet, da bi rešil vse ljudi.

4. stran: Zamorčki se pristrčno zahvalijo ljubim dobrotnikom za vse v preteklem letu prejete dobrote. Še nadalje se iskreno priporočajo.

Našim dragim naročnikom.

Bližamo se koncu leta. Kmalu bomo klečali pred ljubim Jezuščkom v jaslicah, ki je prišel na svet za naše rešenje — in tudi za rešenje naših poganskih bratov v Afriki.

V teh dneh bo morda kdo pomišljal, ali bi naš ljubi misijonski list »Odmev iz Afrike« še dalje naročal ali ne. Odločitev ne bo težka. Kateri list Vam nudi toliko duhovnih dobrot in sv. maš?

Po namenu

naših dragih naročnikov in dobrotnikov opravijo afriški škofje in misijonarji

letno 500 svetih maš.

Ali se hočete tej dobroti odtegniti? Gotovo ne! Zvesti boste ostali afriškimi misijonom, zvesti našemu listu!

Ljubi Jezušček iz jaslic naj Vas zato bogato blagoslovi!

Darovi: Damska zbirka »Jožefišče«, Lj., za najpotrebnejše misijone 50 din. — N. N. iz Knežaka v zahvalo služabnici božji Mariji Ledochowski za prejeto zdravje 50 lir. — Prejeli iz Celja K. P. 43. — Naj ljubi Jezušček tisočero pvrne!

Zahvale. Presv. Sreč Jezusovemu, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, škofu Slomšku, služabnici božji Mariji Tereziji: P. J., Križevci; C. A., Rogaška Slatina; A. P., Iljaševci; M. K., Zagreb.

Stu

Marija Brezmadežna.

Vsaj eno slamico.

V decembru smo. Prešla je pomlad, poletni dolgi dnevi, jesenska žetev. Pravkar so nas opomnili Vsi sveti, da je življenje kratko.

Zdaj je advent — čas pričakovanja, svetih želj, priprave na prihod Gospodov. To je čas, ki nas bolj ko kak drug čas opominja, naj delamo dobro. Čujte: lepa prilika je za to!

Neki misijonski škof takole piše: »Često se govori ali piše o trpljenju in žrtvah misijonarjev, ki se trudijo za duše v poganskih deželah, tam daleč proč od domovine in domačih. Sami so se prostovoljno izgnali iz domače srede. Toda vse to ni imena vredno. Pravo trpljenje in dušna muka za misijonarja je le to, da bi tako rad dobro delal, a zaradi pomanjkanja denarja tega ne zmore. To je zlasti tam, kjer gre za blagor ljubljenih otroških duš, ki so tako dovzetne za božjo resnico.«

Tako piše škof Lacoursière, apostolski vikar v Kuwenzori. V podobnem težkem položaju je mnogo misijonskih škofov in misijonarjev. Žetev v Afriki je zrela; zamorci bi se radi izpreobrnil k Bogu, toda za uspešno misijonsko delo je treba denarja, je treba cerkvá, šol, bolnišnic, šolanja in vzdrževanja katehistov. Vendar upamo, da bomo dobili podpore od misijonskih prijateljev. Vsaj za eno slamico prosimo, da jo bomo položili k drugim v jaslice pred Gospoda!

Družba sv. Petra Klaverja sprejme vsak darček z iskreno hvaležnostjo.

Poganski maliki.

To so iz lesa izrezane, iz ila zgnetene, iz kamna izklepane mrtve figure! In te grde spake časti 140 milijonov poganov kot svoje bogove!

Sam satan se daje v Afriki častiti v teh malikih po vseh teh milijonih ljudi. Čast, ki gre edino le Bogu, si jemlje satan sebi v prid!

In tem stvarem, ki so jih pogani sami naredili, darujejo obilne daritve. Da, celo ljudi jim darujejo! Poganski duhovnik neusmiljeno iztrga iz živega telesa še toplo srce svoji žrtvi in jo položi spoštljivo maliku pred noge!

Pred jezo malikov trepetajo mnogi vse svoje življenje. Poznajo le strah; o ljubezni ne vedo ničesar. O malikovalstvo! Kam zavajaš svoje pristaše! Kakšen tiran si! Kakšni sužnji so tvoji oboževalci!

Malikovalstvo — služba satanova! Ali naj traja še nadalje? Kdaj se bo izkazovala božja čast samo pravemu Bogu? Kdaj pride rešilna ura za vse te milijone zapeljanih duš, ki večinoma brez lastne krivde tavajo v smrtni senci?! Kdaj? Kdaj bodo spoznali in častili pravega Boga?

Poganske čarovnice.

Odgovori na to, katoliški kristjan! Odgovoriš najlaže s tem, da moliš za prospeh misijonov, da pospešuješ misijonsko delo pri drugih in podpiraš to delo z darovi. Bog sam bo enkrat terjal odgovor od tebe! Sredstva, ki ti jih je Bog dal, imaš za to, da podpiraš tudi druge, zlasti tiste, ki so pomoči najbolj potrebni. In to so ubogi pogani!

Zdaj pa ne morem drugače.

Piše p. Wagner, oblat Brezmadežne, misijon Inhanga (Natal).

Z velikim zanimanjem prebiram Vaš list »Odmev iz Afrike«. Večkrat mi je že nekaj reklo: »Še ti poprosi!«, pa si nisem upal, preden ne pride sila do vrhunca. Zdaj

pa je prišla; zato sem se odločil, da potrkam na Vaša vrata.

Moj misijonski delokrog sega do 18 km na tri strani, na četrto pa 30 km. Tu je devet zunanjih postaj, ki imajo vsaka po enkrat na mesec službo božjo. Razen tega je še nekaj manjših krajev, kjer se le ob nedoločenem času kdaj bere sveta maša v kaki koči. Lahko si mislite, da na teh postajah primanjkuje najpotrebnejšega za službo božjo. Povsod je le po ena mašna obleka: tu bela, ki mora nadomestovati vse druge barve, tam rdeča, drugje zelena itd. Kelih in oltarni kamen moram kar na konju prenašati iz kraja v kraj, ker večinoma tega nikjer ni.

Najbolj mi je pa na skrbi, da bi v Hammersdale pozidal novo cerkev. Imam pa v ta namen le 30 funtov na razpolago. Prečastiti škof mi ne more dati niti vinarja, zato sem se obrnil na Vašo družbo. Manjka mi še najmanj 120 funtov, ako bom sam zidal, to se pravi z lastnimi rokami. O, kako bi bil hvaležen, ko bi mi Klaverjeva družba pomogla, da to cerkev sezidam; saj bo to potem Vaša cerkev. V cerkvi bom dal vzdati spominsko ploščo iz hvaležnosti do Vaše družbe. Vsak najmanjši dar hvaležno sprejemem. Verjemite, da sem se do tega koraka odločil, ker nisem mogel drugače.

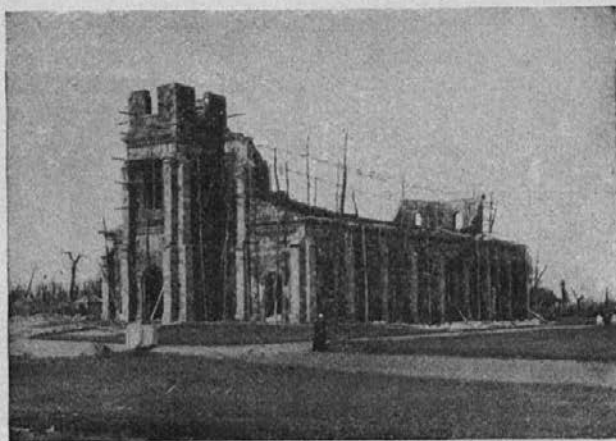
O p. uredništva: Kdo bi hotel postati ustanovitelj nove cerkve v Hammersdale? To bi bil najlepši spomenik tebi in tvojim dragim umrlim. Koliko molitve in sv. maš bi bili deležni!

Sv. Peter Klaver ni pozabil na svojo cerkvico.

Piše p. Jožef Wurtz iz kongregacije Sv. Duha, misijon Lunzar (Zahodna Afrika).

Zelo smo bili veseli poslanih cerkvenih potrebščin in se Vam prav lepo zanje zahvaljujemo. Zložil sem jih v šolski kapelici, kjer jih lahko verniki vidijo. Vsi se čudijo lepim stvarim in dajejo duška svojemu veselju. »Dobri ljudje so nam to poslali,« pravijo. »Sv. Peter Klaver ni pozabil na svojo cerkvico v Lunzarju.« Upam, da bomo še kdaj imeli prav lepo cerkev, okrašeno tako, kot se božjemu hramu spodobi. Saj zato smo tu, da pokažemo ljudstvu lepoto sv. katoliške Cerkve in njenega bogoslužja, da jih tem bolj navežemo na Cerkev.

Naša uboga misijonska cerkvica — prišel je vihar in odnesel streho.

Praznik sv. Petra Klaverja smo obhajali kar najbolj slovesno. Imeli smo ta dan en krst in eno prvo sv. obhajilo. Imamo 170 katoličanov, to je skoraj toliko, kot jih imajo že davno vpeljani misijoni v Sierra Leone. Poglavito je to, da jih ohranimo goreče in dobre; ker to ni dosti, da bi bili le krščeni, temveč morajo tudi po krščansko živeti. Naši kristjani so izpostavljeni velikim nevarnostim za vero, ker živimo v industrijskem kraju.

Tu stanuje nad 3000 črnih rudarjev in 40 Šotlandcev, od katerih je pet katoličanov in pridejo vsako nedeljo k sv. maši. Naša kolonija v Siriji daje tudi lep zgled, ker so vse družine globoko verne.

Trdno zaupamo, da bo sv. Peter Klaver še nadalje čuval ta njemu posvečeni misijon. Mnogokaj nam še manjka, n. pr. svečniki za glavni oltar, pluvijal, rožni venci, svetinj, škapulirji itd. Vse bomo hvaležno sprejeli.

Bivališče za Jezusa.

Piše p. Deguise, lazarist v Farafangani (Južni Madagaskar).

To leto smo v dveh vaških kapelah napravili tlak iz kamna in cementa, po nekaterih drugih kapelah pa obhajilne mize, spovednice in križeve pote.

Ko bo minila deževna doba, bo treba začeti zidati. Toliko dela nas čaka, da ne vemo, kje bi se ga lotili. V

vsem okolišu Farafangane je samo ena zidana cerkev, namreč na glavni postaji; vse druge so lesene. Nekatero so sicer dovolj velike in bodo zadostovale še nekaj časa, ako ne bo kakih viharjev. Mnogo pa jih je premajhnih in prerevnih; ponekod jih sploh ni. V Manembu na primer se kristjani zbirajo k službi božji v neki zasebni hiši, ker nimajo sredstev niti za malo cerkvico. V Afatsi nam je vlada dovolila zidati cerkev, pa bi nam to nič ne pomagalo, da nam niste Vi po božji previdnosti prišli na pomoč z večjim zneskom. V Vahytrombyju zahtevajo ljudje brezpogojno, da se jim postavi kapela, ker že tri leta jim služi poglavarjeva hiša za zbirališče, a je postala premajhna. Mnogi so že nevoljni, češ: misijon se za nas ne briga.

Nikar ne mislite, da so naši predniki lenobo pasli in da zato niso postavili cerkvá. Nikakor. Poprej so postavljali lesene stavbe, ker se je les lahko in poceni dobil; cementa pa ni bilo dobiti. Toda viharji so vse razdejali. Pač so popravljali, kar se je dalo popraviti, a je vse le za silo. Mi bi radi pozidali vse to nanovo in trdno, da nam vihar in veter ne bosta mogla razdejati. Pa tudi les se je sedaj zelo podražil in ni več tako dober ko poprej. Na vsak način, pa naj že zidamo iz kamna ali lesa: denarja potrebujemo. Dobri Bog nam nakloni dobrotnikov!

Misijonarjeva zahvala.

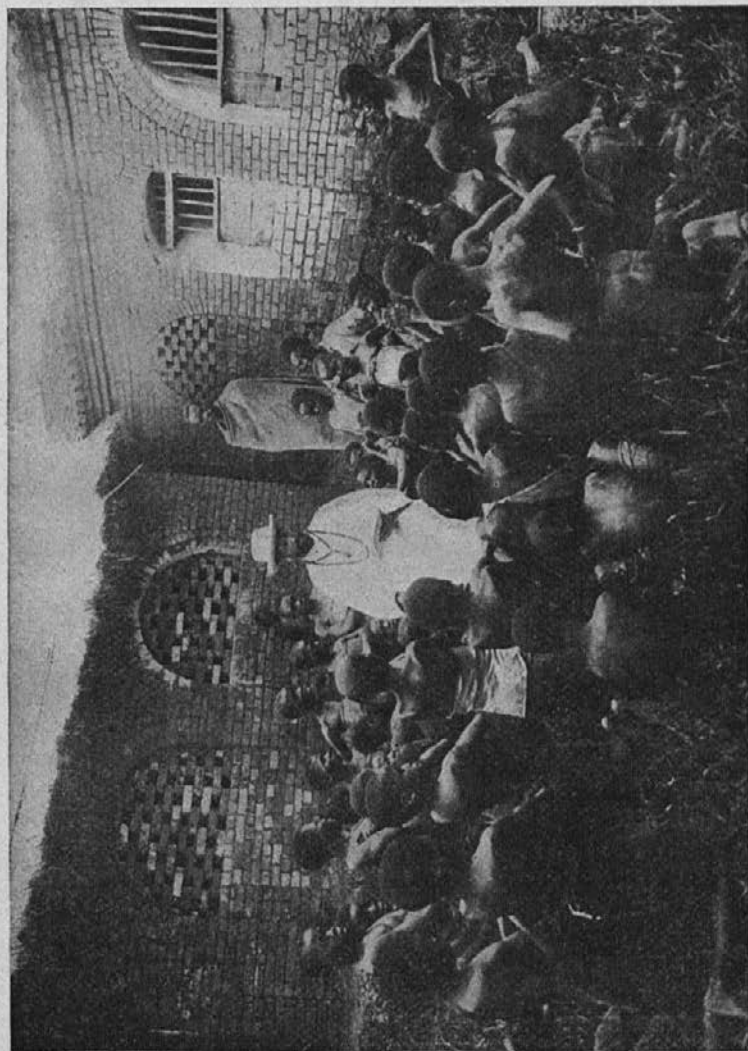
Piše br. Valentin P o z n i č, F. S. C., misijon Glen-Cowie (Južna Afrika).

Kako božja previdnost skrbi za nas misijonarje, se je spet tako lepo pokazalo sedaj, ko smo prejeli Vašo denarno podporo. Že dolgo je bila naša misijonska cerkvica premajhna, da bi obsegla vse vernike. Na zidavo nove, večje cerkve pa za enkrat ni bilo niti misliti, ker je naša blagajna vedno prazna.

Zato smo sklenili, da podaljšamo staro cerkev. Svetemu Jožefu pa smo izročili vso skrb, da nam pripomore do denarja. V ta namen smo začeli opravljati njemu v čast devetdnevnic. In res, lepo nas je uslišal po Vaši Družbi sv. Petra Klaverja, katere se ljubi Bog poslužuje, da pomaga nam misijonarjem.

V imenu naših misijonarjev izrekam tukaj tisočero zahvalo za poslani dar. Vedno bomo molili za svoje ljube

Zamorški poslušajo misijonarja, željni resnice božje.

dobrotnike in prosili Jezusa, da jim vse povrne, kar storijo za uboge misijone. Tudi naši zamorski kristjani molijo za blage dobrotnike tam v Evropi. Saj vedo, da misijonarji sami nimajo toliko denarja, ampak ga dobijo od dobrih ljudi.

Sedaj bomo z delom takoj pričeli. Čeprav se moramo boriti z različnimi težavami, nam je ljubi Bog še vedno po-

magal. In tako upamo, da se bo sv. vera v teh poganskih krajih vedno bolj širila.

Procesijo presv. Rešnjega Telesa smo letos obhajali slovesno. Slovesnost je še povečala godba, ki je prišla iz misijona Marija Trost. Tudi dosti protestantov je bilo navzočih. Pravijo, da se jim naši katoliški obredi bolj dopadejo kot protestantski.

Molite, dragi misijonski prijatelji, da bomo sprebrnili ne le pogane, ampak tudi druge verske ločine. Da tudi ti spoznajo lepoto in vzvišenost naše svete vere in da bo kmalu ena čreda in en pastir!

„O, ko bi mogli videti blagoslov . . .“

P. Shachey je ves vesel Katekizmov in Zgodb sv. pisma, v zamorskem jeziku pisanih, ki jih je prejel od Klaverjeve družbe. — Takole piše:

Prejel sem 30 zavojev z Zgodbami in 25 zavojev s Katekizmi, ki ste jih nam poslali. O, ko bi mogel povedati, kako sem Vam za to hvaležen! In ko bi mogli Vi videti blagoslov in dobroto, ki je je naš misijon deležen zaradi tega! Pomislite na duše toliko otrók, ki se bodo rešile po teh knjigah. Bodite prepričani, da s tem sodelujete pri napredku naših šol, ki ga bodo te knjige v veliki meri pospešile. Le s takimi sredstvi in darovi, kot so ti, upamo pridobiti za sveto vero tudi severne zamorce v Nigeriji. Dobri Bog naj stotero povrne vsem dobrotnikom Klaverjeve družbe!

Na širnem polju.

Piše brat Krizostom iz kongregacije Sv. Duha, misijon Bimbi (Angola).

»Imeti moraš res poklic za misijonarja, sicer nisi dober misijonar,« je rekel nekoč nek star misijonar. In res je tako.

Poznam misijonarje, katerih imen ne povem, ker vem, da bi jim to ne bilo prav, katerih življenje je neprestana žrtev za Boga. Svoje domovine niso pozabili, ampak se je prav radi spomnijo zlasti takrat, ko so v pomanjkanju za svoje kristjane. Pač vedo, da so tam še duše, ki imajo smisel za misijonske potrebe. Sami nase ne mislijo. Pred

Misijske sestre strežejo bolnikom.

oči imajo le potrebe svoje cerkve in kako bi Bogu dostojno bivališče pripravili. Toda Bog — tako se nam zdi — časih kakor da bi zamižal na obe očesi; kar pusti svoje delo in svoje delavce v revščini.

Danes sem zelo vesel, ker se s p. Feltnom odpravljava v Bimbi. Tudi pater je vesel, ko bo zopet videl svoje

nekdanje farane. Je pač tako, da misijonarju prva služba ostane za vedno v spominu. Daleč nama bo iti: 200 km. Že sva na potu. Gore, griči, potoki ostajajo daleč za nama, vendar cilja še nikjer ni. Najin avto je omagal zaradi pomanjkanja bencina. Hitro natočiva novega in vozilo drvi naprej. Za temile gorami je Bimbi. Še preko tehle gričev v onstransko dolino. Na obeh straneh zaraščeno hribovje, kjer je zverina doma. O mraku sva na mestu.

Drugi dan greva na obiske. V tem času, kar patra ni bilo tu, so napravili marsikaj novega. Okrog misijona se razprostirajo široka polja, posejana s kavo, koruzo in žitom. Tudi sadni vrtovi in njive so tu. Najbolj vidna je nova cerkev, ki se dviga visoko nad ostala poslopja. Ni še popolnoma dodelana. Pokrita je z opeko. Kako bo to lep pogled, ko bosta vzrastla dva zvonika in pogledala preko širne ravnine! Toda, kdaj bo še to? Povedali so nama, da je v misijonski blagajni samo še sedem frankov. Ko bi Jezus denar pomnožil, kot je nekoč kruhe v puščavi! Pa se zdi, da je njegova volja, da mu ljubezen in požrtvovalnost ljudi sezidata svetišče. Domačini pomagajo s tlako; toda rokodelce, zidarje, tesarje, opekarje je treba plačati, čeprav le po dva do tri franke na dan. Zaupamo, da bo Bog pomagal še naprej, da se poslopje dodela. Kar se je do sedaj doseglo, za to se ima misijon zahvaliti prijateljem iz stare domovine. Sredi širnega polja visoka cerkvena stavba; ali ni to nekaj, kar dviga srca ljudi in kliče blagoslov z nebes?!

Po deželi je veliko navdušenje za sv. vero. Kar presenečen sem bil, ko sem videl, v kakšnih množicah so ljudje prihajali prošnji teden k službi božji. Po 80 km daleč so prišli možje, žene z dojenčki na hrbtu, vsi pa še povrh obloženi z živežem za tri dni. In kako veseli so bili, da so p. Feltina zopet videli. Nadejali so se, da dobe za spomin svetinjico ali molek.

Prvi dan prošnjega tedna je opravil p. Feltin tukaj sv. mašo; drugi dan je šla vsa množica v sosedno zamorsko vas. Tu pa seveda niso mogli vsi v majhno kapelo, ampak jih je moralo veliko ostati zunaj. Vsi so bili snažno in lepo po domače oblečeni.

Res: dober je Bog, ki uboge zamorce privlačuje na svoje Srce kakor magnet železo. To je veliko duhovno veselje in tolažba za misijonarja, da mora te dni kakor prikovan sedeti v spovednici skoraj od jutra do večera, jim likati duše in jih pripravljati na vreden prejem nebeškega Kralja.

Med sv. mašo so mi prišle tele misli: Poglej, tu na teh širnih poljanah prihajajo od vseh strani k Jezusu, da ga počaste in v svojih srcih ponese v svoje samotne domove. Srečni, preprosti ljudje so to, ki še dobijo časa za svojega Boga. Drugi ljudje pa so tako zaposleni s svojimi zemeljskimi brigami, da niti z avtom nimajo časa pripeljati se do božjega hrama. Ali ni bilo na betlehemskih poljanah prav tako? Revni pastirji so prišli k Zveličarju, bogatini in posvetnjaki od blizu in daleč pa se niso brigali zanj . . .

Sredi divjine raste s tal mogočna hiša božja. Gore nakrog nemo in slovesno gledajo na ta dogodek, kot bi hotele reči: Tisoče let že tu stojimo, pa kaj takega še ni bilo. Potoček, ki je dotlej mirno in nemoteno hitel v dolino, se je moral dati ujeti in izpeljati v drugo strugo, da sedaj po svoje pomaga pri tem velikem delu, ki ga nameravajo izvršiti bogoljubni ljudje. Tla sama pa so morala dati kamenja za gradivo nove hiše božje . . . Prav je tako!

Kratka misijonska poročila.

Lepo napredujemo v našem misijonu. To leto je bilo zopet 300 sv. krstov. Sem že 4 leta tu v Dewetsdorp-u. Število kristjanov se je po vsem misijonu zelo pomnožilo. Vsega skupaj je bilo 1000 sv. krstov.

P. Blumoer O. M. I.

Kako smo bili veseli, ko smo te dni prejeli šest napovedanih zavojev. Kar nagledati se ne moremo vseh lepih stvari: srajce, hlače, ostanki blaga, izdelana obleka . . . Za vse: Bog plačaj! Mnogo otrok smo že razveselili! Vse je tako lepo in skrbno izdelano. Poznamo in vemo ceniti. In to nas posebno veseli, ko vidimo, da ljudje v domovini, čeprav so sami v potrebi, toliko žrtvujejo za nas in za naše otroke.

V šoli je dober napredek. Največ duš pridobimo v šoli in pri strežbi bolnikov. V juliju je bilo krščenih 60 odraslih in 30 otrok. Ta dan je bil dan veselja za ves misijon. Naša bolniška sestra

skrbi zlasti za otroke in matere in ima polne roke dela. Veliko se doseže tudi pri obiskih po hišah. Ko nas spoznajo, potem nas radi kličejo, ako kdo zboli. Težko pa je dečke dobiti v šolo, ker morajo vse leto doma pasti. Naša soseda, ki je poganka, je prosila za obleko. Prašala sem jo, če se bo sedaj po naše nosila, pa je obljubila, da se bo priučila vsega in da ne bo več zavezovala las kot jih zavezujejo poganske žene. Zdaj hodi redno k pouku. Njeno hčerko Magdaleno smo že krstili. — Sestra Kristina O. S. B., Mbongolwane, Zululandija.

Gobavei v Utale se vam zahvaljujejo za vašo pomoč. Vsak dan molijo za svoje dobrotnike. Ljubi Jezus, ki je te in take reveže najbolj ljubil, vam bo vse bogato povrnil, kajti večjih revežev ni kot so gobavci. In tem ste prišli na pomoč. K nam prihajajo, ko jih je ves svet zapustil, bolni na duši in na telesu. Dvojen namen imamo z njimi: zanje skrbeti in jih

napraviti kristjane. Ako nas bo Bog podpiral in ako bomo tudi vaše podpore deležni, upamo pri tem delu mnogo dobrega storiti. — P. Castermans, Utale, Nyassalandija.

Misijonarji delijo živež med lačne zamorčke.

Iz sovražnikov prijatelji.

Piše brat Valentin Poznič, misijon Glen-Cowie (Južna Afrika).

Ko smo leta 1929 kupili tukajšnje posestvo in ustanovili novo misijonsko postajo, so stanovale na tem posestvu še tri družine. Ker smo pa prostor rabili za misijonske namene, so se morale te družine preseliti drugam. Ena izmed teh, mati vdova s tremi otroki, enim fantom in dvema deklicama, od katerih je bila ena že poročena, je postala misijonarjem zaradi tega sovražna. Če smo jih srečali, nas niso pozdravili, ampak za nami pljuvali. Kot vsak misijonar, tako smo tudi mi za naše sovražnike še prav posebno molili. Kmalu se je pokazalo, da naša molitev ni bila zastoj.

Na novo misijonsko postajo so prišle tudi sestre, ki so pripeljale s seboj katoliško zamorsko dekle, da jim pomaga v kuhinji. Mladič nam sovražne družine si je čez leto dni prav to mladenko izbral za nevesto, in sicer z namenom, da nam odpelje edino katoličanko ter jo pri-

dobi za protestantsko vero, h kateri je sam pripadal. Pa zgodilo se je ravno narobe. Ker so misijonarji poznali to dekle kot dobro katoličanko, so v ta zakon privolili. S svojim vzornim življenjem in lepim zgledom je kmalu pridobila moža, njegovo sestro in mater za našo sv. vero. Že čez nekaj mesecev je prišel mož s svojo sestro, ki je bila še doma, v misijon in oba sta se vpisala v katehumenat. Redno sta prihajala vsak teden trikrat k pouku. Čez eno leto sta prejela sv. krst v naši misijonski cerkvi. Tudi mati se je dala poučiti v sv. veri ter je bila krščena. Previdena s sv. zakramenti je kmalu nato umrla.

Druga, že poročena sestra in njen mož pa nista hotela nič slišati o naši sv. veri, čeprav so si njih katoliški sorodniki zelo prizadevali, da ju pridobe. Slednjič je prišlo med možem in ženo do razpora. To pa zato, ker se je mož začel nagibati na krščansko stran in je s svojim že krščnim svakom večkrat govoril. Ugajalo mu je namreč mirno življenje krščanske družine. Razprto dvojico je svetna oblast spravila in pomirila. Za kazen pa sta morala dati enega vola. S tem se je končalo sovraštvo do katoličanov. Danes sta oba že krščena in zvesta katoličana.

Iz tega zglada vidimo, kaj premore molitev in milost božja. Bog lahko omeči tudi najtrša srca in napravi iz volka pohlevno jagnje.

Ali hočete voziti avto v Afriki?

Zagotavljam vas, da bo to kaj zabavno delo, pri katerem boste lahko pokazali vso svojo spretnost in izurjenost. Čujte, kako opisuje škof Viechy, apostolski vikar v Brazzaville, neko cesto za avtomobile (prav za prav tega imena cesta res ne zasluži):

V svojem zadnjem pismu sem Vam povedal, da nameravam iti na pot v zgornji predel mojega vikariata, in sicer v Fordovem avtu, kar bo vsemu vikariatu v korist.

Od Brazzaville do Uesso pelje 1100 milj dolga cesta. Nihče ne more potnika zagotoviti, da bo srečno prevozil ta del sveta; vsak se mora pač na lastno odgovornost podati na to pot. Prav lahko bi obtičal v pesku; zato treba, da vedno voziš s seboj deske in lopato, ker sicer najbrž ne boš prišel na svoj cilj. Dostikrat sem že to skušil. Ob deževnem času pa obtičiš v močvirju in se še težje izkoplješ iz zagate. Tudi mostovi vodijo preko vodá, toda niti

eden ni trden. Saj menda v Afriki sploh ni mosta, ki bi bil tega imena vreden. So veliki mostovi, a nevarni. So mali mostički, s travo preraščeni, a še bolj nevarni. Ko te voz dvigne v zrak, veš, da si zavozil na »most«. Ponekod so pa splavi namesto mostov, toda težko je priti do njih, ker kadar voda naraste, ostanejo nekje sredi reke. Potem so neznansko dolgi nasipi, ozki tako, da bi majhna nepazljivost vrgla avto preko strmine.

Bogu bodi hvala, da smo srečno prevozili vse te in take zapreke. Tretji dan sem bil že v Leketi. Z ladjo bi bil rabil 10 dni. Avto mi prihrani mnogo časa in pa priliko imam, da deželo in ljudi od bliže spoznam. Kadar bo sila, bomo v njem tudi blago prevažali. — Pristrčna hvala vsem dobrotnikom, ki so mi pripomogli do tako praktičnega vozila. Kar potrebno je, da se vedno bolj poslužujemo modernih vozil, ker naš vikariat je dvakrat tako velik kot Švica.

»Popolnoma in brez pridržka se izroči Ljubezni. Potem bo vsako tvoje delo, tudi najneznatnejše, nosilo božji pečat.«

(Sv. Mala Terezija.)

Iz srca se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v hudi bolezni in vrnjeno zdravje moji ljubljeni hčerki. Še nadalje se ji priporočam v več zadevah, s trdnim zaupanjem, da bom uslišana. Obljubim, da bom po svojih močeh vedno pomagala ubogim afriškimi misijonom.

J. T., Podkraj.

Dolžnost me veže, da se iz vsega srca zahvalim blagopokojni grofici Mariji Tereziji za tri na prav izreden način uslišane prošnje. V zahvalo pošljam dar za misijone in prosim javne objave v »Odmevu«.

F. P., Amerika.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dvakratno pomoč in uslišanje v neki težki zadevi. Pošiljam obljubljen botrinski dar zamorčku.

M. M., Amerika.

V hudi bolezni sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Zato se ji najsrčneje zahvalim in pošiljam obljubljen misijonski dar.

V. P., Otelca.

Ze večkrat sem bila uslišana na priprošnje služabnice božje Marije Terezije. Pred kratkim mi je pomagala v neki hudi stiski. Zato se ji prav prisrčno zahvalim in prosim objave v »Odmevu«.

A. P., Slatina Radenci.

Zopet se je pokazala očitna božja pomoč na priprošnje »mamice zamorčkov« in Male Cvetke. Pomagala je v velikem dušnem trpljenju in težkih gmotnih preizkušnjah. Tudi v drugih stiskah in zadevah nam je pomagala, za kar se najprisrčneje zahvalimo. Priporočamo ji še nadalje važne dušne in telesne zadeve.

A. K. v G. R.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóhowski za večkratno pomoč, zlasti pa za prejem sv. zakramentov pred smrtjo neke drage mi osebe. Še nadalje se ji priporočam v težkih in hudih zadevah. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici, ki naj se krsti na ime »Marija Terezija«.

N. N.

Tisočera in prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno stanovanje in vse prejete dobrote in milosti, ki mi jih je izprosila, ter se ji še nadalje priporočam v vseh dušnih in telesnih zadevah. V zahvalo prispevam dar za najpotrebnejše misijone.

K. C., Ljubljana.

Zahvalim se Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pomoč sinu pri izpitu. Prosim pomoči še nadalje.

B. F., Maribor.

Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno zahvaljujejo za prejete dobrote in milosti:

U. I., Rožna dolina, za uslišanje več prošenj. — Marija Korošec, za uslišano prošnjo. — A. G., Sv. Pavel pri Preboldu, za trikratno uslišanje. — M. D. Sadja, za prejeto zdravje in se še nadalje priporoča. — M. Ž., Zagreb, za dobljeno zdravje in se še nadalje priporoča. — M. M., Ljubljana, za dvakratno uslišanje in še nadalje prosi pomoči v težki zadevi. — K. T., Jurklošter, za dobljeno pomoč. — P. E., Rudno, za prejeto zdravje in se še priporoča. — M. B., K., za uslišano prošnjo in dobljeno pomoč v bolezni staršev in otrok. Še nadalje se priporoča. — Marija Vrbovšek se iskreno zahvali za zboljšanje zdravja ter se še nadalje priporoča. — K. T., Videm, se zahvali za uslišano prošnjo ter se še nadalje priporoča. — M. S., Zarezница, se zahvali za dobljeno zdravje. — O. M., Ljubljana, se zahvali za dobljeno službo. — F. V., St., se zahvali za vrnjeno zdravje. — S. K., Ljubljana, se zahvali za hitro uslišano prošnjo.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski se priporočajo: M. K., Ljubljana, za pomoč in uslišanje v več važnih zadevah. — S. K., Ljubljana, za ljubo zdravje hčerki. — A. I. in družina v več važnih družinskih zadevah. — J. V., Koprivnica, za uslišanje v neki nujni zadevi. — Roza Žist, Sv. Konjice, v neki posebni zadevi. — A. L., Čatež, v več zadevah.

Dekliške duše,

ki želite svoje zmožnosti in svoje življenje popolnoma posvetiti rešitvi duš naših ubogih poganskih bratov in sester v Afriki — ki čutite v svojem srcu poklic do redovnega življenja, opozarjamo Vas na verski zavod pomožnih misijonark za Afriko. Tam se sprejemajo izobraženke z višjo šolsko izobrazbo. V manjšem številu tudi mladenke z navadno šolo. Služabnica božja Marija Terezija je bila prva pomožna misijonarka.

Prošnjo za sprejem je treba poslati vrhovni voditeljici Družbe. — Za natančnejša pojasnila se obrnite na Družbo sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova ulica 1.

Naša kronika.

Ljubljana, 8. septembra. Večerna slovesnost v čast sv. Petru Klaverju v cerkvi sv. Jožefa. Slavnostni pridigar, čast. p. Viktor Kopatin D. J., je v navdušenih besedah orisal življenje svojega svetega sobrata, sužnja zamorskih sužnjev, kakor se je svetnik sam imenoval. Spričo žareče ljubezni do Boga in do bližnjega ter junaške samoodpovedi sv. Petra Klaverja ni mogel nihče ostati ravnodušen. To se je pokazalo pri darovanju po končani slovesnosti. Z razveseljivim skupičkom bomo lahko spet priskočili na pomoč misijonom v marsikaki potrebi. Požrtvovalna ljubezen dragih ljubljanskih misijonskih prijateljev jim bo gotovo priklicala poseben božji blagoslov. Po petju Marijinih litanij je slovesen blagoslov z Najsvetejšim zaključil lepo misijonsko slovesnost. — Tudi na tem mestu želimo izreči svojo prisrčno zahvalo vsem tistim, ki so pripomogli k povzdigu slovesnosti, zlasti častitemu govorniku in čč. gg. jezuitom. —

9. septembra, sv. maša v čast sv. Petru Klaverju v cerkvi svetega Jožefa.

POPOLNI ODPUSTEK

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 21. decembra, sv. Tomaž, apostol.

Dne 27. decembra, sv. Janez, apostol in evangelist.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.

Tiska Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani: Karel Čeč.

Redka priložnost, **da si za nizko ceno nabavite zanimive knjige!**

4 povestne knjižice za 4 dinarje:

---

1. Spreobrnjenje črne princezinje.
2. Francek zbiratelj.
3. Škapulir sužnja.
4. Povest o znameniti Marički.

4 lepe igre za 7 dinarjev:

---

1. Nezadovoljni Jezušček.
2. Naredimo zamorčka.
3. Umijmo zamorčka.
4. Afindra, zamorska deklica.

Po pošti 50 par več. — Naroča se pri:
Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Kratka poročila o Družbi sv. Petra Klaverja.

Družba sv. Petra Klaverja je misijonska družba, katere člani se iz daljave udeležujejo delovanja misijonarjev in misijonskih sester v Afriki.

Njen namen je torej rešitev s presv. Jezusovo Krvjo odrešenih duš in osvoboditev ubogih afriških sužnjev.

Družba sv. Petra Klaverja podpira v s e afriške misijone in skrbi za potrebna sredstva za razširjanje božjega kraljestva v Afriki.

Vsak lahko postane podpornik ali podpornica Družbe svetega Petra Klaverja, če prispeva letno 5 dinarjev ali dosmrtno 200 dinarjev. Podporniki so deležni mnogih popolnih in nepopolnih odpustkov, kakor tudi vseh molitev, ki jih opravlja Klaverjeva družba ter afriški misijonarji, misijonske sestre in spreobrnjeni zamorski kristjani.

Prijave je treba poslati na naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova 1.

Spomin na umrle.

† Preč. o. Tvrkovič, iz kongregacije Sinov presv. Srca, umrl v apostolskem vikariatu Srednji Nil, Afrika. — Anton Traven, Godoviči. — Marija Devetek, Miren. — Julijana Breznik, Sv. Ana v Slovenskih Goricah. — Franc Pečolar, Slovenjgradec. — Anton Peršuh, Cirkovce. — Franc Arh, Boh. Bistrica. — Jožef Jakopin, Begunje. — Ivan Krapš, Ljubljana. — Marija Čeferin, Potok. — Neža Lavrič, Srednja vas. — Alojzija Blatnik, Mleščevo.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Boy
povvni!